

نویسنده: انس رایسس «Anis Raiss».
منبع و تاریخ نشر: کریدل «2025-05-14».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

از **BFFs** {بهترین دوست برای همیشه} تا
مسدود شده: ترامپ در ترسیم مجدد منطقه به
نتانیا هو روح می دهد

From BFFs to blocked: Trump ghosts Netanyahu in redrawing the region

ترامپ در حال تغییر شکل غرب آسیا بدون حضور اسرائیل است - و نتانیا هو
نمی تواند او را در جریان بگذارد.

*Trump is reshaping West Asia without Israel in the room – and
Netanyahu can't get him on the line.*

عکاسی: کریدل

دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، در حال حاضر در حال بازدید از خلیج فارس است - نه تل آویو. تریلیون ها دلار در خطر است، پرونده های هسته ای در جریان است و غزه در مرکز یک توافق پشت پرده قرار دارد که دیگر اسرائیل را شامل نمی شود. برای اولین بار در سال ها، رقص قدرت آمریکا در غرب آسیا بدون بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر اسرائیل، در حال شکل گیری است.

رسانه های اسرائیلی، از جمله رادیو ارتش اسرائیل، کانال (12) و اسرائیل هیوم، این پیامد را تأیید می کنند: ترامپ ارتباط مستقیم با نخست وزیر اسرائیل را قطع کرده است. طبق گزارش ها، یکی از اعضای ارشد حلقه ترامپ به **ران درمر**، وزیر امور استراتژیک اسرائیل، گفته است که بزرگترین مایه رنجش رئیس جمهور، ساده لوحانه یا دستکاری شده تلقی شدن است - و نتانیا هو دقیقاً همین کار را می کرده است.

واشنگتن منتظر نمی ماند. طرحی برای غزه در حال حاضر با قاهره، دوحه و ابوظبی در حال تدوین است و حماس به قاهره احضار شده است. همانطور که **استیو ویتکوف**، فرستاده ایالات متحده، صریحاً به مطبوعات اسرائیل گفت: "ما می خواهیم گروگان ها را برگردانیم، اما اسرائیل نمی خواهد جنگ را پایان دهد." در همین حال، توافق هسته ای عربستان سعودی - که زمانی مشروط به عادی سازی روابط با اسرائیل بود - بدون دخالت نتانیا هو در حال پیشرفت است.

این فقط یک تغییر لحن نیست؛ بلکه یک جنگ خودخواهی است. ترامپ از اینکه تنها معمار سیاست منطقه ای است، لذت می برد. این ایده که نتانیا هو از او استفاده کرده یا سعی در نوشتن روایت او داشته، غیر قابل تحمل است. برای «بی بی یعنی نتانیا هو»، این یک امر وجودی است.

نتانیا هو که بارها و بارها - اغلب با تهدید به کیفرخواست - به قدرت بازگشته است، خود را نه به عنوان یک همتای دولتمردان، بلکه آخرین سنگر در برابر فروپاشی اسرائیل می بیند. کنترل، برای هر دو رهبر، صرفاً قدرت نیست، بلکه هویت است.

پیوند کوشنر-نتانیا هو که از هم پاشید

چندی پیش، نتانیا هو می توانست با کاخ سفید تماس بگیرد و آنچه را که می خواست به دست آورد. ترامپ سفارت ایالات متحده را به اورشلیم منتقل کرد، بودجه آنروا را قطع کرد، از توافق هسته ای ایران خارج شد، از به اصطلاح «معامله قرن» رونمایی کرد و عادی سازی روابط اعراب با دولت اشغالگر را پیش برد.

جرد کوشنر - داماد ترامپ و رهبر سیاست غرب آسیا - چیزی بیش از یک واسطه برای اسرائیل بود؛ رابطه او با نتانیا هو شخصی بود.

همانطور که رسانه‌های اسرائیلی و آمریکایی گزارش داده‌اند، نتانیا‌هو یک بار شبی را در خانه خانواده **کوشنر** در نیوجرسی گذراند. **جرد** نوجوان اتاق خواب خود را به نتانیا‌هو داد تا بتواند آن را داشته باشد. این فقط یک داستان نبود - بلکه نما دین بود. **کوشنرها**، به ویژه **چارلز**، پدر **جرد**، دیپلماسی را با وفاداری خانوادگی در هم آمیختند.

وقتی ترامپ به قدرت رسید، این نزدیکی به سیاست تبدیل شد. **آپیک**، خانواده **ادلسون**، ZOA و شبکه‌ای از اندیشکده‌های تندرو و ابرکرمک کنندگان مالی، استراتژی را شکل دادند. اهداف منطقه‌ای نتانیا‌هو - منزوی کردن ایران، به حاشیه راندن فلسطینی‌ها و رسمیت بخشیدن به عادی سازی روابط با اعراب - در دکترین ترامپ گنجانده شد.

اما شکاف‌هایی پدیدار شد. مقامات اسرائیلی بی‌سروصدا از تلاش **کوشنر** برای توافق‌نامه‌های **ابراهیم** که اسرائیل را ملزم به توقف الحاق کرانه باختری اشغالی می‌کرد، ابراز نارضایتی کردند. با این حال، شکاف عمیق‌تر زمانی رخ داد که ترامپ در نهایت، علی‌رغم لفاظی‌های آتشین، از صدور مجوز حمله نظامی به ایران خودداری کرد.

نتانیا‌هو که از نظر سیاسی در «خانه» محاصره شده بود و بر تهران متمرکز شده بود، تشدید تنش را هم ضروری و هم از نظر سیاسی مفید دانست. ترامپ همچنان متقاعد نشد و در عوض تصمیم گرفت تصویر خود را به عنوان یک معامله‌گر، نه یک رئیس‌جمهور دوران جنگ، حفظ کند.

وسواس نتانیا‌هو نسبت به ایران

تعداد کمی از رهبران مدرن هویت سیاسی خود را تا این حد وسواس‌گونه به یک تهدید واحد وابسته کرده‌اند. برای نتانیا‌هو، آن تهدید، برنامه هسته‌ای ایران است. از نمودارهای بمب کارتونی در سا زمان ملل گرفته تا دهه‌ها کمپین‌های فشار در واشنگتن، او جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای را مأموریت زندگی خود قرار داده است.

لفاظی‌ها تغییر نکرده است. نخست وزیر اسرائیل در مارس (2024) اعلام کرد: «ما برای جلوگیری از تبدیل شدن ایران به یک کشور هسته‌ای اقدام خواهیم کرد - نه برای هیچ کس دیگر، برای خودمان». در همین حال، نشت اطلاعات اطلاعاتی اسرائیل ادامه دارد.

جروزالم (جروسلام) پست در ماه مارس گزارش داد که **ایال زمیر**، رئیس ستاد کل ارتش اسرائیل که اخیراً منصوب شده است، گفته است که سال 2025 «سال جنگ» علیه غزه و ایران است و ارتش برای همه گزینه‌ها آماده است.

با این حال، به نظر می‌رسد ترامپ در حال عقب نشینی است. منابع سیاسی ایالات متحده ادعا می‌کنند که یکی از محرک‌های اخراج **مایک والتز**، نماینده کنگره از حلقه ترامپ،

جلسه مخفی با نتانیا هو بوده است - تلاشی برای هماهنگ کردن پیام‌ها و سوق دادن ترامپ به جنگ. ترامپ چنین قصدی نداشت.

در عوض، او ممکن است در حال آماده شدن برای اجازه دادن به اسرائیل برای حمله به تنهایی باشد. یا او در حال حفظ فاصله برای انکار قابل قبول در صورت اقدام یکجانبه نتانیا هو است. همانطور که آموس یادلین، رئیس سابق اطلاعات ارتش، زمانی گفته بود: "اسرائیل در روز D به آمریکا نیازی ندارد. می‌تواند به تنهایی این کار را انجام دهد."

انحراف ترامپ از خلیج فارس: اورشلیم از نقشه کنار گذاشته شد

پس از ریاض، ایستگاه‌های بعدی ترامپ شامل ابوظبی و دوحه است - اما نه اورشلیم. تیم او قصد دارد بیش از یک تریلیون دلار قرارداد به خانه بیاورد. این دستور کار همچنین شامل آتش بس غزه و چارچوب بازسازی است که با هماهنگی مصر، قطر و امارات متحده عربی و بدون دخالت مستقیم اسرائیل تهیه شده است.

یک مقام آمریکایی که با خانواده‌های اسیران در غزه دیدار کرد، گفت که ترامپ از مقاومت اسرائیل در پایان دادن به جنگ "به طور فزاینده‌ای ناامید" شده است. همانطور که الجزیره گزارش داد، این مقام افزود: "اگر اسرائیل سر عقل نیاید، حتی "معامله هزاره" نیز بدون آن اتفاق خواهد افتاد."

در همین حال، **عمان** نقش خود را به عنوان واسطه بی‌سروصدا بین ایالات متحده و ایران از سر گرفته است. دیپلماسی پشت پرده به برقراری آتش بس دوجانبه بین واشنگتن و دولت صنعا در یمن برای کاهش تنش‌های دریای سرخ کمک کرد. به نقل از مطبوعات اسرائیل، یک مقام آمریکایی گفت: «ایالات متحده برای انعقاد توافق با دولت متحد انصارالله یمن نیازی به کسب اجازه از اسرائیل ندارد.»

توافق هسته‌ای عربستان بدون اسرائیل

سال‌ها، اسرائیل اصرار داشت که هرگونه برنامه هسته‌ای عربستان که مورد تأیید آمریکا باشد، از طریق تل‌آویو انجام شود. این وتوی غیررسمی در یک معامله گسترده تر گنجانده شده بود: عادی سازی در ازای حقوق هسته‌ای غیرنظامی - اما این فرمول در حال از هم پاشیدن است.

به گفته **اسرائیل هیوم** و **عرب ویکلی**، **ترامپ** دیگر از حمایت سنا برای شرط قرار دادن مشارکت اسرائیل برای توافق عربستان برخوردار نیست. تیم او در حال پیشبرد چارچوبی است که به پادشاهی اجازه می‌دهد بدون هیچ قید و شرطی اورانیوم را غنی سازی کند.

این فوریت واقعی است. محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی، در مصاحبه‌ای که در سال «۲۰۱۸» با شبکه **سی‌بی‌اس** به طور گسترده به آن اشاره شد، هشدار داد: «اگر ایران بمب هسته‌ای بسازد، ما در اسرع وقت از آن پیروی خواهیم کرد.» با توجه به اینکه گفته می‌شود ایران در حال غنی‌سازی اورانیوم در سطح نزدیک به سلاح است، ریاض در حال طفره رفتن از ریسک‌هایش است. توانایی تل‌آویو برای جلوگیری از این تلاش در حال کاهش است.

از متحد تا پس‌اندیشی

مثل یک قرار ملاقات اول بی‌نقص شروع شد. نتانیا هو ترامپ را "بزرگترین دوستی که اسرائیل تا به حال در کاخ سفید داشته" نامید. او بمب‌های سنگر شکن، دعوت کاخ سفید و لحظه موعود را دریافت کرد. او در X طوری پست گذاشت که انگار اتحاد دوباره، قوی‌تر از همیشه، بازگشته است.

مانند قرار ملاقات، قوی ظاهر شدن بیش از حد در سیاست نیز می‌تواند شما را در دام ارواح گرفتار کند. نتانیا هو خیلی زود و خیلی زیاد فرض کرد. اکنون، ترامپ پاسخ نمی‌دهد. تماس‌ها بی‌پاسخ می‌مانند. و اسرائیل، زمانی که پشت میز نشسته بود، کم‌کم شبیه یک دوست سابق تلخ می‌شود که از آن سوی اتاق نظاره‌گر امضای توافقات است.

و آنچه دولت اشغالگر بیش از همه از آن می‌ترسد، فقط طرد شدن نیست، بلکه چیزی است که در غیابش امضا می‌شود - زمانی که برای متوقف کردن آن حضور ندارد.

سطری چند درمورد نویسنده این مقاله :

انیس رئیس، تحلیلگر مستقل ژئوپلیتیک، متخصص در خاورمیانه و جهان چندقطبی در حال ظهور است. او که در هلند و از مهاجران بربر متولد شده است، آثارش در نشریات به اصطلاح امروزی هلندی منتشر می‌شود. شعار او برای تحلیل ژئوپلیتیک «*omnibus dubitandum*» است که به معنای شروع با شک کردن به همه چیز است. رئیس همچنان به ارائه بینش‌های ارزشمندی در مورد دنیای پیچیده سیاست بین‌الملل به خوانندگان خود ادامه می‌دهد.

انیس رئیس

----- با تقدیم سلامها «2025-05-31» -----